

Nr 539

Av herr **Johansson** i Stockholm, om anslag till studie-, utbildnings- och resestipendier för skådespelare m. fl.

Kulturarbetarna i vårt land har med relativt få undantag små och oregelbundna inkomster. Utan att påstå att någon grupp bland dem intar en gynnad ställning kan man fastslå att situationen för scenkonstens utövare i ekonomiskt hänseende i många fall försämrats alltefter som penningvärdet sjunkit. Lönerna för dem som har fast engagemang är i regel låga, och stipendiemöjligheter saknas i stort sett under studietiden och åren närmast efter. I praktiken har skådespelare, sångare, koreografer, konsertmusiker etc. mycket små möjligheter att företa studieresor eller på annat sätt skaffa sig en fortsatt utbildning. Yngre begåvade musiker bör även kunna få stipendier för debutkonserter och solistframträdanden. De är i detta avseende sämre lottade än andra grupper av kulturarbetare.

De stipendier ur enskilda fonder, som f. n. finns att tillgå för dessa kategorier, är fåtaliga och beloppen är så små, att ett stipendium närmast får karaktären av hedersomnämmande.

Årliga statliga stipendier, förslagsvis på sammanlagt 50 000 kronor, fördelade på dessa kategorier skulle utan tvivel bli ett värdefullt stöd.

Beträffande de studerande vid teaterskolor, operaskolan, musikhögskolan etc. är en snabb utredning, som tar sikte på en demokratisering av undervisningen, d. v. s. ett undanröjande av ekonomiska hinder bl. a. genom statliga stipendier, motiverad. Det är ett känt faktum att många begåvningar antingen hindras från inträde genom svårigheter att bekosta förutbildningen eller skaffar sig en utbildning genom mycket stora försakelser. De bör därför tillförsäkras liknande stipendiemöjligheter som studerande vid högskolorna.

Med hänvisning till ovanstående hemställer jag,

att riksdagen till studie-, utbildnings- och resestipendier för skådespelare, koreografer, konsertmusiker o. s. v. anvisar ett reservationsanslag av 50 000 kronor.

Stockholm i januari 1956

Gustav Johansson